



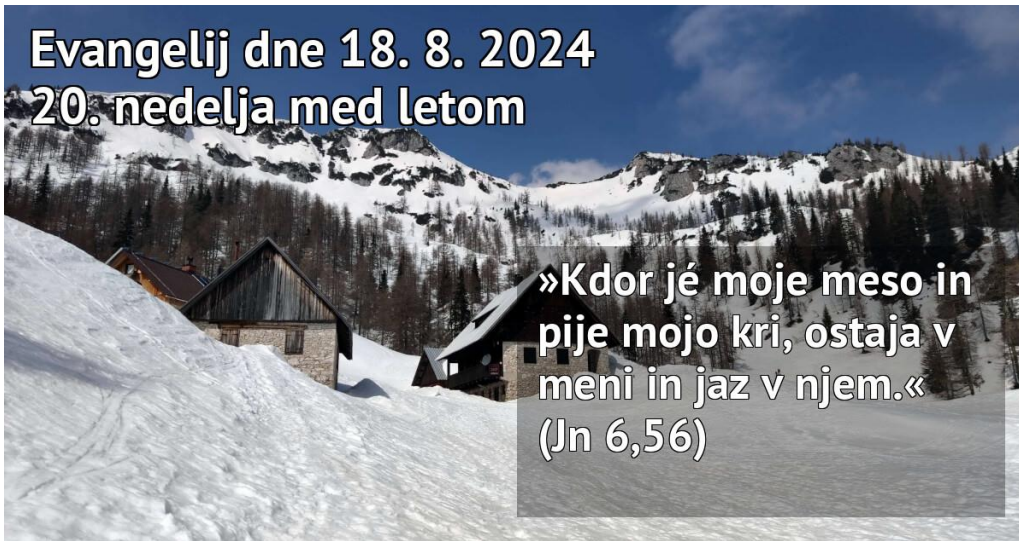
OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

18. avgust 2024

NEDELJA	20. NEDELJA MED LETOM
18.08.	<i>10.00 za rajne Blazinšek-Jelen, obl.</i>
Ponedeljek	Janez Eudes
19.08.	<i>19.00 za +Marjano Podvršnik</i>
Torek	Bernard, opat
20.08.	<i>19.00 za +Stanislava Polak</i>
Sreda	Pij X.
21.08.	<i>19.00 za +Zofijo in vse rajne Župerske</i>
Četrtek	Devica Marija Kraljica
22.08.	<i>19.00 za +Milana Veber</i>
Petek	Dan spomina na žrtve vseh totalitarnih režimov
23.08.	<i>19.00 za +Antonijo in Rudolfa Verdel</i>
Sobota	Jernej, apostol
24.08.	<i>19.00 za +Ludvika Rehar</i>
NEDELJA	21. NEDELJA MED LETOM
25.08.	<i>10.00 za rajne Seherjeve</i>

Evangelij dne 18. 8. 2024
20. nedelja med letom



**»Kdor jé moje meso in
pije mojo kri, ostaja v
meni in jaz v njem.«
(Jn 6,56)**

EVANGELIJ

Jezus nam daje sam sebe v hrano

Tisti čas je Jezus rekel množicam: »Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.« Judje so se tedaj med seboj prepirali in govorili: »Kako nam more ta dati svoje meso jesti?« Jezus jim je tedaj rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obúdil poslednji dan. Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, ki mene uživa, živel po meni. To je kruh, ki je prišel iz nebes, ne tak, kakršnega so jedli vaši očetje in so pomrli: kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.«

»JAZ SEM Z VAMI«

Središče vsake evharistije je sprememba kruha in vina v Kristusovo telo in kri. Evharistija je zakrament, katerega pomen gre daleč preko vidnega.

Mnogim je (postala) ta skrivnost nerazumljiva, saj do nje nimajo (več) dostopa. Postavlja se vprašanje, mogoče veliko bolj močno kot pri drugih verskih resnicah – kaj se tu pravzaprav dogaja? Kaj ima vse to veze z mojim življenjem?

Izvor evharistije je v prazniku pashe, ki se spominja konca zatiranja in velike osvoboditve Izraela, tistih veličastnih Božjih del, ki predstavljajo bistvo judovske vere. In pri tem posebnem prazniku, zadnjem, ki ga Jezus obhaja s svojimi prijatelji pred svojo smrtjo, igrata kruh in vino posebno vlogo.

Kruh je simbol vsakdanjika, truda in človeškega dela, simbol tega, kar nas zbližuje in od česar živimo. Vino je simbol praznika in veselja, simbol tega, kar nas razvedri, in tudi vsega, kar zmore potešiti našo žejo po življenju. In sedaj je postal ta kruh in to vino del dogodka, ki se ga spominjamo pri vsaki sveti maši – Kristus nam ponudi, da se obdarujemo z njegovo prisotnostjo v čisto vsakdanji prehrani. Ne gre za kruh in vino, temveč za izkušnjo "obhajanja" s samim Kristusom, za izkušnjo, da želi Božja resničnost postati eno z vsakim človekom vse do zadnje celice njegovega telesa.

In še en vidik naše vere lahko vidimo tu – Kristus želi bivati pri nas v preprostem kruhu, v navadnem vinu. Bog, ki nas želi razsvetliti, se je sam poimenoval "jaz sem z vami". "Jaz sem z vami" se vedno znova razdaja, da se tudi mi podarjamo drugim. Evharistija je dar za naše življenje, ki nas želi ozavestiti, kako lahko nekaj vsakdanjega postane kraj srečanja z Bogom. V vseh stvareh ...

Prisotnost Kristusovega telesa pa želi tudi danes pokazati prisotnost Boga v naši vsakdanjosti in nas spomniti na to, da se lahko svet spremeni in preobrazi, tako kot se spremeni kruh v Kristusovo telo. Svet se lahko spremeni, ker želi Bog bivati na tem svetu, in tako lahko vse, kar srečamo, postane prispodoba za njegovo odrešujočo in blagoslovljeno resničnost.

Po: E. Mozetič

Dan, ko sem bil najbližje Bogu

Napoleon Bonaparte je kot vojskovodja osvojil velik del Evrope, končal pa je kot jetnik na otoku Svete Helene. Nekoč so se zbrali njegovi generali in se pogovarjali o njegovih zmagah. Prišli so do vprašanja: kateri dan je bil najsrečnejši v njihovem življenju. Odgovori so bili zelo različni. Eden od generalov je vprašal cesarja Napoleona, kateri dan je zanj najsrečnejši v življenju. Pričakovali so, da bo navedel kakšno svojo slavno zmago. Cesar se je za trenutek zamislil, potem pa dejal: »Najsrečnejši dan v mojem življenju je bil dan mojega prvega svetega obhajila. Takrat sem bil najbližje Bogu.«

B. Rustja, Zgodbe o kruhu z okusom nebes